

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเรื่องการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา ในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๕๓

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

นางอภิชาติ ศิริวรรณบุศย์ เลี้ยงสกุล^๑
แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒ บัญญัติว่า “ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวน ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้” แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

ต่อมา แม้พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ ออกใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๔ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวแทน แต่หลักการในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒ ดังกล่าว ก็ยังถูกนำมาใช้ในประมวลกฎหมายยาเสพติดด้วย โดยมาตรา ๑๕๓ บัญญัติไว้ในทำนองเดียวกันว่า

“ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งเป็นผู้จับกุม หรือพนักงานสอบสวนในคดีนั้น เมื่อพนักงานอัยการระบุในคำฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาล ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

กรณีที่ผู้กระทำความผิดได้เคยให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการไม่ระบุในคำฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาล ผู้กระทำความผิดนั้นอาจยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรานี้ได้”

ดังนั้น หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าพฤติการณ์ใดถือเป็นการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒ น่าจะยังต้องถูกนำมาใช้ในการพิจารณาตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๕๓ ด้วย ดังนี้

๑. จำเลยให้ข้อมูลว่าชื่อเมทแอมเฟตามีนของกลางจากจำเลยอื่นหรือจากบุคคลอื่นอันเป็นเหตุให้มีการขยายผลจนกระทั่งเจ้าพนักงานตำรวจสามารถจับกุมจำเลยอื่นหรือบุคคลอื่น หรือจำเลยเป็นสายลับล่อซื้อจนสามารถจับกุมบุคคลอื่นมาดำเนินคดี หรือพร้อมด้วยของกลางเพิ่มเติม เช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๐๙/๒๕๕๐ จำเลยที่ ๑ ได้รับการว่าจ้างให้นำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปส่งให้แก่จำเลยที่ ๒ เจ้าพนักงานตำรวจจึงขยายผลโดยให้จำเลยที่ ๑ โทรศัพท์ติดต่อจำเลยที่ ๒ และนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปส่งมอบให้แก่จำเลยที่ ๒ จนสามารถจับกุมจำเลยที่ ๒ ได้นับว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

^๑ เลขานุการแผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๖๙/๒๕๕๐ จำเลยให้การรับสารภาพพร้อมทั้งแจ้งข้อเท็จจริงว่า ซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางจาก ณ. และ พ. เป็นเหตุให้มีการติดตามจับกุม ณ. และ พ. มาดำเนินคดี พร้อมเมทแอมเฟตามีนประมาณ ๒,๐๐๐ เม็ด ดังนั้น จำเลยเป็นผู้กระทำความผิดผู้ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงาน ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวน เห็นสมควรลงโทษจำเลยน้อยกว่าเกณฑ์ที่ลงโทษ โดยทั่วไปสำหรับความผิดนั้นตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฯ มาตรา ๑๐๐/๒

๒. กรณีภายหลังถูกจับกุม จำเลยให้ข้อมูลนำเจ้าพนักงานตำรวจไปตรวจยึดยาเสพติดให้โทษ ของกลางเพิ่มขึ้นจากที่พักหรือที่บ้าน ต้องเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจไม่อาจทราบถึงที่พักหรือบ้าน ดังกล่าวมาก่อน ทั้งเป็นการยากที่จะตรวจค้นเองได้ เช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๐๑๘/๒๕๖๕ (ป) หลังจากเจ้าพนักงานชุดจับกุมจับกุมจำเลยพร้อมยึด เมทแอมเฟตามีนของกลาง ๔๐๐ เม็ด ที่ล่อซื้อจากจำเลยได้แล้ว มีการตรวจค้นบริเวณบ้านเกิดเหตุ แต่ไม่พบสิ่งของผิดกฎหมาย ระหว่างนั้นจำเลยให้ข้อมูลว่ายังมีเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนฝังดินไว้ พร้อมทั้งพาเจ้าพนักงานไปขุดพบเมทแอมเฟตามีนของกลาง ๖๐๐ เม็ด บริเวณหลังบ้านเกิดเหตุ และขุดพบ เมทแอมเฟตามีนของกลางอีก ๑,๐๐๐ เม็ด บริเวณไร่อยู่ห่างจากหลังบ้านที่เกิดเหตุประมาณ ๒๐ เมตร ทั้งเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองให้ข้อมูลว่า หากไม่ได้ข้อมูลจากจำเลยก็จะไม่สามารถตรวจค้นเจอยาเสพติด ของกลาง ๑,๖๐๐ เม็ด ดังกล่าวได้

ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า หากจำเลยไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเมทแอมเฟตามีนที่จำเลย ซุกซ่อนไว้และพาเจ้าพนักงานไปขุดพบเมทแอมเฟตามีน ๑,๖๐๐ เม็ด ดังกล่าว เจ้าพนักงานคงไม่สามารถ ตรวจพบเองได้ ถือว่าจำเลยได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อพนักงานฝ่ายปกครอง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๖๑/๒๕๕๙ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยพร้อมด้วยเมทแอมเฟตามีน ของกลางจำนวน ๕๐ เม็ด ที่จำเลยร่วมกับพวกจำหน่ายให้แก่สายลับผู้ล่อซื้อ และตรวจค้นจำเลยพบ เมทแอมเฟตามีนอีกจำนวน ๕ เม็ด ซึ่งจำเลยรับว่าเป็นของตนที่มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแล้ว จำเลยได้แจ้งด้วยว่ายังมีเมทแอมเฟตามีนอีกจำนวนหนึ่งซุกซ่อนอยู่ที่บ้านของจำเลย และพาเจ้าพนักงาน ตำรวจไปตรวจค้นจนสามารถยึดเมทแอมเฟตามีนได้อีกจำนวน ๑,๑๗๐ เม็ด ซึ่งฝังดินไว้ใต้ต้นปาล์ม ห่างจากบ้านของจำเลยประมาณ ๓๐๐ เมตร เป็นของกลาง เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานตำรวจสามารถ ดำเนินคดีแก่จำเลยในข้อหาร่วมกับพวกมีเมทแอมเฟตามีน จำนวน ๑,๒๒๕ เม็ด น้ำหนัก ๑๑๗.๑๙ กรัม มีปริมาณคำนวณเป็นน้ำหนักสารบริสุทธิ์ได้ ๒๗.๙๐๕ กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย นับว่าจำเลย เป็นผู้กระทำความผิดผู้ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อตำรวจหรือพนักงานสอบสวน สมควรลงโทษจำเลยน้อยกว่าอัตรา โทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฯ มาตรา ๑๐๐/๒

แต่หากเป็นห้องพักหรือบ้านที่เจ้าพนักงานตำรวจสามารถไปตรวจค้นตามปกติได้อยู่แล้ว เนื่องจากมีที่อยู่แน่นอน หรือพบกุญแจห้องพัก และตรวจค้นพบได้โดยง่ายเช่นนี้ ไม่ถือว่าเป็นการให้ ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งตามมาตรา ๑๐๐/๒

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๗๐/๒๕๖๐ การที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๑๐๐/๒ นั้น ต้องประกอบด้วยเหตุสองประการ คือ ผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญ และข้อมูลนั้นต้องเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ลำพังเพียงให้ข้อมูลแต่ไม่เป็นประโยชน์ หรือเป็นประโยชน์ธรรมดา มิได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง หรือเป็นประโยชน์แต่มีใช้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลหาได้รับประโยชน์จากบทบัญญัติดังกล่าวไม่ เมื่อข้อเท็จจริงในคดีได้ความว่า หลังจากพันตำรวจตรี ธ. ค้นพบเมทแอมเฟตามีนของกลางบางส่วนที่ห้องพักเลขที่ ๒๐๓ และ ๒๐๔ แล้ว ได้สอบปากคำจำเลยที่ ๓ เพิ่มเติม โดยจำเลยที่ ๓ ให้การว่า ที่ห้องพักเลขที่ ๒๐๓ น่าจะมีเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนไว้อีก พันตำรวจตรี ธ. กับพวกจึงไปตรวจค้นที่ห้องพักดังกล่าวอีกครั้งโดยไม่ได้นำจำเลยที่ ๓ ไปด้วย ซึ่งให้เห็นว่าการค้นห้องพักเลขที่ ๒๐๓ ครั้งที่ ๒ เป็นการขยายผลการตรวจค้นเพื่อหาเมทแอมเฟตามีนเพิ่มเติมสืบเนื่องมาจากการตรวจค้นครั้งแรก อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของเจ้าพนักงานที่ต้องกระทำอยู่แล้ว ประกอบกับการตรวจค้นในครั้งหลัง จำเลยที่ ๓ ก็มีได้ไปด้วย ทั้งคำให้การของจำเลยที่ ๓ ก็ไม่ปรากฏแน่ชัดว่าเมทแอมเฟตามีนซ่อนอยู่ที่ใด เมื่อเมทแอมเฟตามีนของกลางซุกซ่อนอยู่ในตู้ทีวี ตู้ตากผ้า ม้วนฟูกที่นอน และช่องลับใต้โต๊ะตั้งพระบูชา ย่อมเป็นที่คาดหมายได้ว่าสามารถตรวจค้นพบได้โดยไมยาก ดังนั้นกรณีดังกล่าวไม่อาจถือได้ว่าจำเลยที่ ๓ ได้ให้ข้อมูลสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันจะเป็นเหตุให้ได้รับประโยชน์ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๑๐๐/๒

แผนกคดียาเสพติดในศาลฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

